

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 762/2025
25.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Стевана Косановића, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Сомбору Кж2 бр.99/25 од 04.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 25. јуна 2025. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Стевана Косановића, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Сомбору Кж2 бр.99/25 од 04.04.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врбасу Кв 122/2025 од 17.03.2025. године, према окривљеном АА продужена је мера забране прилажења, састајања или комуницирања са оштећеном ББ, која је одређена решењем Основног суда у Врбасу Кпд 47/23 од 17.08.2023. године, и истовремено је одређено да наведена мера може трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, док по том решењу има трајати најдуже три месеца, односно до 17.06.2025. године.

Решењем Вишег суда у Сомбору Кж2 бр.99/25 од 04.04.2025. године, уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, решење Основног суда у Врбасу К бр.122/2025 од 17.03.2025. године преиначено је тако што је према окривљеном укинута мера забране прилажења, састајања или комуницирања са оштећеном ББ, која му је одређена решењем Основног суда у Врбасу Кпд 47/23 од 17.08.2023. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Стеван Косановић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажног решења Вишег суда у Сомбору Кж2 бр.99/25 од 04.04.2025. године, због повреде закона из члана 441. став 4.у вези члана

261. став 1. тачка 7), члана 262. став 1. и члана 267. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијано решење, а предмет врати на поновно одлучивање Вишем суду у Сомбору.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је на основу члана 490. ЗКП, одржао седницу већа, размотрио списе предмета са решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је побијаним решењем Вишег суда у Сомбору Кж2 бр.99/25 од 04.04.2025. године према окривљеном укинута мера забране прилажења састајања или комуницирања са оштећеном ББ, те да је у жалби од 27.03.2025. године, коју је Виши суд у Сомбору уважио, поднео захтев за накнаду трошкова насталих пред судом правног лека у износу од 27.540,00 динара, те да Виши суд у Сомбору није донео одлуку о захтеву за накнаду трошкова поступка насталих пред судом правног лека и одредио да трошкови падају на терет буџетских средстава суда, иако је уважио његову жалбу и преиначио првостепену одлуку у корист окривљеног.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд није прихватио као основане, из следећих разлога:

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 266. ЗКП, одређено је да награда и нужни издаци браниоца и пуномоћника оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама тог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда, те да ће се, ако је окривљеном постављен бранилац, а плаћањем награде и нужних издатака би било доведено у питање издржавање окривљеног или издржавање лица које је он обавезан да издржава, награда и нужни издаци браниоца исплатити из буџетских средстава суда.

Имајући у виду наведене одредбе Законика о кривичном поступку, те чињеницу да у конкретном случају кривични поступак према окривљеном није обустављен, нити је одбијена оптужба, односно окривљени није ослобођен од оптужбе, то нема законских услова да нужни издаци и награда браниоца окривљеног падну на терет буџетских средстава суда.

Поред тога, у предметном кривичном поступку адвокат Стеван Косановић окривљеном АА није био постављен као бранилац по службеној дужности, већ је изабрани бранилац по пуномоћју у списима предмета, па је у смислу члана 266. ЗКП награду и нужне издатке дужно да плати заступано лице, имајући у виду да између окривљеног и његовог браниоца постоји уговорни однос на основу ког се једна страна обавезује да пружи захтеване правне услуге, а друга страна да ове услуге плати.

Најзад, у конкретном случају се ради о мери забране прилажења, састајања или комуницирања са оштећеном, дакле у питању је посебан судски поступак, у коме нема законског основа за аналогну примену одредбе члана 265. ЗКП, која се примењује у ситуацији када се у одређеној кривичној ствари доноси мериторна судска одлука, па како се одлука која се односи на меру забране прилажења, састајања или комуницирања са оштећеном ни на који начин не може уподобити са мериторним одлукама о кривичноправном захтеву, то нема законских услова да нужни издаци награда браниоца окривљеног падну на терет буџетских средстава суда.

Имајући у виду наведено, то Врховни суд налази да се неосновано у поднетом захтеву истиче да је побијано решење донето уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Стевана Косановића одбијен као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић